

تجدید تعهد از سوی حکومت به مردم افغانستان تجدید تعهد از سوی جامعه بین المللی در برابر افغانستان

پیشگفتار

۱. دولت جمهوری اسلامی افغانستان و جامعه بین المللی (اشتراک کنندگان) نشست تاریخی را امروز در شهر کابل برگزار نمودند تا تعهد خویش را یکبار دیگر به مردم افغانستان تجدید نمایند. این کنفرانس مرحله جدیدی را در مشارکت آنها، پروسه کابل، و تعهد جدی شانرا به یک افغانستان با امن، خوشبخت و دیموکراتیک، رقم زده است. اشتراک کنندگان حمایت خویش را از حکومت افغانستان در روند تطبیق حاکمیت مطلق ابراز داشتند. برنامه حکومت افغانستان و همچنین برنامه های مفصل اولویت ملی که از سوی کنفرانس حمایت شده اند و به مقتضیات مبرم/استراتژی/انکشاف ملی افغانستان نیز پاسخ گو می باشند، توسط معیار های قابل سنجش که در این سند وجود دارد، تعیین گردیده است.
۲. نکته برجسته پروسه کابل، که از سخنرانی افتتاحیه دور دوم ریاست جمهوری حامد کرزی در نوامبر ۲۰۰۹ میلادی (عقرب ۱۳۸۸ هجری شمسی) منشأ گرفته است، همانا رهبری و مالکیت خود افغانها می باشد. اجماع نظر ملت از طریق اجرای یک برنامه عمل مشخص برای تجدید دیدگاه دولت تفسیر شده است. تدویر جرگه ملی مشورتی صلح در جون ۲۰۱۰ (جوزای ۱۳۸۹) در واقع بیان توافق نظر سراسری بوده و صلاحیت آن را داد تا آن را تمام اعضای دولت و حکومت قبول نماید. ماهیت دولتداری جامع همانا حاکمیت قانون اساسی است؛ یعنی تقویت هر یک از سه قوه دولت و تقویت مجدد بررسی و توازن قانون اساسی، که ضامن حقوق و جایب شهروندان می باشد. ماهیت رویکرد "حکومت به طور کل" به معنی اصلاحات ساختاری برای ایجاد یک دولت مؤثر، حساسه و شفاف که بتواند به ملت ارائه خدمت نموده و از منافع آنان پاسداری نماید، میباشد. همه این رویکردها، که مکمل یکدیگر میباشند، با هم در محور قرار دادن مردم، به مثابه کلید موفقیت برای ثبات و شگوفایی می باشند.
۳. پروسه کابل بر بنیاد مشارکت عمیق و گسترده بین المللی ایجاد شده است. مأموریت ملل متحد که از طریق توافق نظر مجمع عمومی در سال ۲۰۰۱ (۱۳۸۰) و از طریق یک سلسله قطعنامه های شورای امنیت که مشروعیت بین المللی را بیان می کند و همچنین اراده جامعه بین المللی برای تضمین آینده افغانستان، بیان شده است. نشست ما در کابل توسط کار جدی کنفرانس لندن و مشوره ها با همکاران بین المللی بعد از کنفرانس لندن، میسر و امکان پذیر گردید. این رویداد ها تعهد جامعه بین المللی را در حمایت از انتقال رهبری به افغانها یکبار دیگر تأیید نموده و امنیت و کمک های اقتصادی لازم را برای عملی ساختن اهداف مشترک مان فراهم ساخت. اشتراک کنندگان پشتیبانی شان را از قطعنامه های مربوطه شورای امنیت سازمان ملل متحد در بخش امنیت، کامگاری و حقوق بشری همه افغانها و خصوصاً از مرکزیت نقش سازمان ملل متحد برای حمایت از مساعی حکومت افغانستان برای رسیدن به این اهداف، یکبار دیگر ابراز داشتند.
۴. با توجه به موقعیت افغانستان در قلب آسیا، منابع طبیعی اخیراً تثبیت شده آن و توسعه اقتصاد آسیایی؛ افغانستان آماده است تا به مرکز همکاری های منطقه یی مبدل شود. صلح منفعتی با ارزش تر از جنگ می باشد. اشتراک کنندگان از کشور های

همسایه افغانستان دعوت میکند تا به خاطر ثبات و شگوفایی و برای از میان برداشتن فرهنگ جنگ و فقر، به یک تلاش مشترک پیوندند.

۵. جامعه بین المللی برای حمایت از دیدگاه و پروگرام های نوین افغانستان، که منافع محسوسی را به ملت ارائه میدهد، قصد دارد تا کمک های خود را بخاطر پیشبرد این اولویت های افغانستان، مجدداً منسجم نماید. با اظهار مجدد تعهداتی که در کنفرانس لندن برای افزایش بیشتر منابع بین المللی از طریق بودجه دولت افغانستان و یا هماهنگی بیشتر با اولویت های افغانی، انجام پذیرفته است، جامعه بین المللی از اصلاحات پروگرام های حسابدهی ملی دولت و مبارزه با فساد که دولت به آن تعهد نموده است، استقبال مینماید. با قدر دانی از نقشی که نهاد های مالی بین المللی در مدیریت صندوق امانتی بازسازی افغانستان ایفا نموده اند و همچنین حمایت آنها از پروگرام های ملی، اشتراک کنندگان بار دیگر حمایت و تجربه آنان را برای تجدید برنامه های دولت تقاضا نمودند.

۶. پروسه کابل تصدیق میکند که دولت میتواند فقط در صورتی امنیت را تضمین نماید، که مردم به توانایی های دولت در ارائه خدمات عامه، حکومتداری خوب، محافظت از حقوق بشر، به شمول برابری جنسیتی و فرصت های اقتصادی، اعتماد داشته باشند. همه طرف ها به خوبی درک میکنند، که شانس برای انتقال این تعهدات فقط با تلفات دردناک به شمول تلفات ملکی و فداکاری های بزرگ نیروهای امنیتی ملی و بین المللی بدست آمده، که همین اکنون برای تأمین صلح و ثبات در افغانستان مشغول مبارزه اند.

اصول مشارکت مؤثر

۷. بخاطر تحقق پیشرفت ها در افغانستان، مشارکت میان دولت افغانستان و جامعه بین المللی باید بر اساس رهبری دولت افغانستان باشد که با شناخت و درک جبران ناپذیر و خاص دولت از فرهنگ و مردم اش پی ریزی شده است. این مشارکت باید شامل حمایت منسجم جامعه بین المللی و فراهم نمودن منابع و دانش تخنیکی آن برای تطبیق پروگرام های تعریف شده توسط خود افغانها باشد. اشتراک کنندگان تأیید نمودند که کمک های ارائه شده از طریق بودجه از جمله مؤثرترین ابزار برای کاهش وابستگی بوده و میتواند، حکومتداری مشترک و دستاورد های انکشافی و امنیتی مورد توقع افغانها را ارائه دهد و هماهنگی میان کمک ها و ظرفیت دولت را بالا ببرد. از آنجائیکه منابع تمویل کنندگان بطور فزاینده و موازی با اعتماد بیشتر بالای سیستمهای مدیریت مالی عامه افغانها به دولت افغانستان ارائه شده، کمک های انکشافی خارج از بودجه نیز باید بطور فزاینده با اولویتهای استراتژی انکشاف ملی افغانستان عیار گردد. دولت افغانستان اهمیت پروگرام و پروژه های انکشافی ایجاد شده دوجانبه را که با اولویت های خود دولت موازی بوده و معیارها برای منابع مالی خارج از بودجه حکومت را برآورده ساخته و عناصر مهمی را برای پاسخ به نیازهای انکشافی و بازسازی افغانستان شکل میدهد به خوبی درک میکند.

۸. بخاطر تطبیق این اصول مشارکت مؤثر، اشتراک کنندگان بین المللی:

- در مطابقت با اعلامیه کنفرانس لندن، اشتراک کنندگان حمایت جدی شان را مبنی بر انتقال حد اقل ۵۰ درصد کمک های انکشافی از طریق بودجه اصلی حکومت در ظرف دو سال آینده، مجدداً بیان نمودند، و همانگونه که در کنفرانس لندن تعهد شده است، دولت افغانستان به اصلاحات لازم برای تقویت سیستم مدیریت مالی عامه، کاهش فساد و بلند بردن میزان مصرف بودجه، دست می یابد و جمع آوری عواید خود را برای تمویل اولویت های پروگرام ملی، بهتر می سازد.

- آمادگی شان را برای عیار ساختن تدریجی کمک های انکشافی با پروگرام های ملی دارای اولویت بخصوص با هدف تحقق ۸۰ درصد عیار سازی طی دو سال آینده بیان نمودند. پلان های تطبیق و تعیین قیمت این برنامه ها تا اکتوبر ۲۰۱۰ (میزان ۱۳۸۹) توسط دولت تهیه میگردد. اشتراک کنندگان تعهد نمودند تا با حکومت کار نموده و گام های لازم جهت رسیدگی به ظرفیت محدود فعلی برای جذب شفاف منابع اتخاذ مینمایند.
- همکاری با دولت افغانستان را آغاز میکنند تا عملاً اصول مشخص شده در "رهنمود کاری سال ۲۰۱۰ (۱۳۸۹): معیارها برای منابع مؤثر انکشافی خارج از بودجه" را تطبیق کند.
- با دولت افغانستان کار میکنند تا دستور عمل های تدارکاتی و پشت کار لازم برای دستور عمل قرارداد های بین المللی را طی یک سال بهتر سازند مگر اینکه قضیه واضح برای افزودن ارزش بوجود آید و بخاطر کاهش قرارداد های فرعی و اتخاذ مسئولیت برای شفافیت و آشکار بودن تمام شبکه های قراردادی فرعی تلاش لازم را به خرج دهند.

حکومتداری، حاکمیت قانون و حقوق بشر

۹. حکومتداری خوب، حاکمیت قانون و حقوق بشر همه این ها اساس و تهداب استراتژی لازم برای ایجاد یک افغانستان باثبات و شگوف را تشکیل میدهند. پیشرفت و بهبود در این عرصه ها نه فقط باید باعث افزایش اعتماد مردم به آینده شان گردد، بلکه پیشرفت امنیت و انکشاف اقتصادی و اجتماعی را نیز به همراه داشته باشد. نکته مهم دیگر این است که دولت باید در پیشبرد اصلاحات خود مشوره با مردم را از طریق نهادهای نماینده آنها، جامعه مدنی و دیگر میکانیزم ها ادامه دهد. علاوه بر تعهدات دولت افغانستان در کنفرانس لندن با حمایت همکاران بین المللی متعهد به انجام کارهای ذیل میگردد:
- طی شش ماه یک استراتژی لازم برای اصلاحات درازمدت انتخاباتی را روی دست میگیرد تا بصورت خاص قابلیت دوام و پایداری پروسه انتخابات را مشخص سازد.
 - دسترسی لازم برای ارائه عدالت را در سراسر افغانستان از طریق موارد ذیل بهتر می سازد:
 - پیشبرد آجندای اصلاحات قانونی که شامل طرح قانون اجراءات جزایی نیز میگردد در شش ماه آینده، فراهم نمودن مباحثات در مورد قوانین مدنی و جزا و تقویت پالیسی های دولت و توانمندی قضایی جهت تسهیل پروسه استرداد زمین های غصب شده غیر قانونی.
 - بهبود بخشیدن فراهم آوری خدمات مساعدت های حقوقی طی ۱۲ ماه آینده.
 - انسجام بخشیدن برنامه ملی دارای اولویت قانون و عدالت برای همه با برنامه عدالت ملی و پالیسی ملی سکتور عدلی طی ۱۲ ماه آینده و تطبیق مرحله به مرحله اصلاحات مورد نیاز.
 - استراتژی عدالت غیر رسمی را در هماهنگی با استراتژی ملی سکتور عدالت تکمیل می نماید تا با سکتور عدالت رسمی پیوند زند و به تطبیق آن طی ۱۲ ماه آینده آغاز نماید.
 - همه اقدامات لازم برای شفافیت و حسابدهی بیشتر جهت مبارزه با فساد را روی دست میگیرد و با همین هدف حکومت افغانستان وعده میدهد تا:
 - الی اکتوبر ۲۰۱۰ (میزان ۱۳۸۹) پروگرام های چهارچوب اولویت ملی دولت را بشمول رهنمود ها برای اهداف آشکار، معیارها و زمان بندی لازم آن نهایی می نماید.

- طی ۱۲ ماه اساس قانونی برای گروه کاری جرایم بزرگ و محکمه مبارزه با فساد (دادگاه خاص) را ایجاد میکند.
- قانون تفتیش را مطابق با معیارهای بین المللی جهت تفتیش خارجی طی ۶ ماه ارائه دارد تا تقویت و استقلال دفتر کنترل و تفتیش را تضمین نموده و بخاطر انجام تفتیش داخلی در سراسر دولت صلاحیت لازم را به وزارت مالیه بدهد.
- طی شش ماه آینده بخاطر بازنگری قوانین افغانستان بخصوص در مطابقت از کنوانسیون مبارزه با فساد، ملل متحد که دولت افغانستان آن را به شکل قانون امضاء و تصویب نموده کمیته بازنگری قوانین را ایجاد میکند. قوانین متناقض با قانون اساسی کشور باید در قدم اول مورد بازنگری قرار گیرند.
- تصویب پالیسی های مربوط به انتقال مبالغ بزرگ نقدی بشمول مقررات مورد نیاز و آغاز کار تطبیق آنها طی ۱۲ ماه آینده.
- تشکیل کمیته مشترک نظارت و ارزیابی با دارالانشای دایمی که ظرف مدت سه ماه به طور کامل آماده فعالیت خواهد شد.
- تثبیت و انتشار دارایی های همه مقامات بلند پایه طبق قانون و اعلان این دارایی ها به شکل سالیانه از شروع سال ۲۰۱۰ (۱۳۸۹)؛
- افزایش مؤثریت حکومت از طریق ادامه تطبیق اصلاحات در عرصه های سیاستگذاری، حقوقی و ساختاری در زمینه مدیریت عامه. طی شش ماه آینده طرزالعمل های تقرر مأمورین عالیترتبه خدمات ملکی ساده و آسان گردیده و این تقرر ها طور شفاف صورت گرفته و طرزالعمل های مبتنی بر شایستگی معرفی گردیده و اصلاحات در زمینه معاشات تسریع خواهد شد؛
- تقویت اصلاحات در خدمات ملکی از طریق ایجاد هماهنگی بیشتر میان برنامه ارائه کمکهای تخنیکی به مأمورین ملکی افغانستان و برنامه مدیریت برای ظرفیت، در جریان ۱۲ ماه؛
- تفاهم با تمویل کنندگان طی شش ماه آینده در مورد یک معیار متوازن در ارتباط با معاشات آنعده از اشخاصی که در چهارچوب حکومت ولی با معاشات پرداخته شده از طریق تمویل کنندگان کار می کنند؛
- معرفی و تطبیق روشهای معیاری جهت ارزیابی مدیریت مالی عامه وزارت های مربوطه و برگزاری برنامه های رشد ظرفیت برای تحقق بخشیدن به توصیه های مبتنی بر ارزیابی ظرفیت مدت شش ماه و البته با حمایت منابع تمویل کننده؛
- ظرف ۱۲ ماه آینده تطبیق مرحله وار و از نظر مالی دوامدار پالیسی حکومتداری محلی و رشد ظرفیت نهاد های محلی به شمول آموزش دهی به کارمندان ملکی و تهیه نصاب آموزشی و ایجاد چهارچوب بودجوی و تنظیم امور مالی در سطح ولایات؛
- بهبود ظرفیت در سیستم قضائی از طریق طرح و تطبیق استراتژی فراگیر مدیریت منابع بشری که مکانیزم حسابدهی را تقویت نموده و امتیازات کافی را برای کارمندان قضائی ظرف مدت ۱۲ ماه ارائه می نماید؛
- در همکاری با جامعه مدنی، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان نهایی سازی و آغاز به تطبیق پروگرام اولویت های ملی برای حقوق بشر و مسئولیت های مدنی، و روی دست گرفتن برنامه های تعلیمی در زمینه های حقوق بشر، آگاهی

حقوقی و تعلیمات مدنی که مردم را در سراسر افغانستان هدف قرار می دهد تا عامه مردم و جامعه مدنی بیشتر آگاهی یافته و میزان حسابداری حکومت افزایش یابد؛

- تلاش خواهد نمود تا حمایت سیاسی و مالی لازم را برای کمیسیون مستقل حقوق بشر فراهم نموده و جایگاه این کمیسیون را آنچنانکه در قانون اساسی کشور پیشینی گردیده است، حفظ نماید؛ همچنان با کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان گفتگوهای را در رابطه به موقف بودجوی آن آغاز نماید؛

جنسیت (جندر) و حقوق اطفال

۱۰. اشتراک کنندگان بر مرکزیت حقوق زنان، به شمول مساوات سیاسی، اقتصادی و حقوقی نسبت به آینده افغانستان چنانچه در قانون اساسی جمهوری اسلامی افغانستان تصریح شده است، تاکید نمودند. اشتراک کنندگان از تعمیم مسایل جنسیتی در همه برنامه های دارای اولویت ستایش نموده و تعهد شان را مبنی بر مساعدت همه وزارت ها و نهاد های فرعی ولایتی برای ایفای مسئولیت های مربوطه شان تحت پلان کاری ملی برای زنان افغانستان و یقینی ساختن اینکه همه آموزش ها و تعلیمات مدنی در راستای تطبیق ملاموس این برنامه به پیش می روند، اعلان نمودند. به علاوه حکومت افغانستان طی شش ماه آینده اهداف زمان بندی شده پلان کاری ملی برای زنان افغانستان را در قالب هر حلقه (کلستر) شناسایی و اولویت بندی نموده و یک استراتژی را برای تطبیق قانون محو همه انواع خشونت علیه زنان به شمول ارائه خدمات برای قربانیان روی دست خواهد گرفت. اشتراک کنندگان همچنین نسبت به رعایت و اولویت دهی به حقوق کودکان افغانستان، و به سرمایه گذاری در عرصه مراقبت های صحی، تعلیم و حفاظت دختران و پسران تعهد سپردند.

انکشاف اقتصادی و اجتماعی

۱۱. اشتراک کنندگان از آجندای انکشافی حکومت افغانستان استقبال نمودند، آجندای متذکره براساس ایجاد اشتغال و رشد وسیع اقتصادی استوار بوده که توسط برنامه های الویت ملی در قسمت زراعت و انکشاف دهات، انکشاف منابع بشری، انکشاف اقتصادی و زیر بنایی چنانچه در کنفرانس لندن به آن توافق صورت گرفته، تقویت میگردد. جامعه بین المللی از استراتژی حکومت افغانستان بمنظور رسیدن به استقلال مالی آن و نیل به این کامیابی از طریق ترکیب از اقدامات همچو سرمایه گذاری مؤثر در قسمت زیربنای اساسی، انکشاف قوای کاری ماهر، و انکشاف سکتور زراعت قوی و با ارزش حمایت مینماید. جامعه بین المللی و حکومت افغانستان درک می نمایند که موفقیت این استراتژی تابع ایجاد شرایط مساعد برای سرمایه گذاری سکتور خصوصی بشمول همکاری های بخش های دولتی و خصوصی در انکشاف اجتماعی و اقتصادی از طریق ایجاد اصلاحات نهادی میباشد.

۱۲. همگام با انسجام مجدد کمک ها درقبال این برنامه ها، حکومت افغانستان متعهد است تا:

- طرح، قیمت گذاری و رده بندی برنامه های دارای اولویت ملی را تا اکتوبر ۲۰۱۰ (میزان ۱۳۸۹) به پیشبرده و تطبیق آنرا برای بدست آوردن نتایج پلان شده روی دست گیرد.
- پلان مربوط به مدیریت مالی عامه را در جریان میعاد زمانی تعیین شده تطبیق نماید تا شفافیت و حسابداری را در سیستم های حکومتی هرچه بیشتر تقویت و میزان مصرف بودجه را افزایش دهد.

- پلان های مفصل را برای احیای مجدد و توسعه شبکه های ترانسپورتی و انرژی طرح نماید تا منافع سکتور های صنعتی در حال رشد را تحقق بخشد. این موضوع میتواند از طریق اصلاحات در سکتور های متذکره بشمول تطبیق مقررات معادن و ایجاد دارالانشأ ابتکار شفافیت در سکتور صنایع استخراجی عملی گردد.
- صندوق امانتی خاص مربوط به سکتور زیربنا را در ظرف شش ماه با استفاده از حمایت و ظرفیت های بانک جهانی و بانک انکشافی آسیایی ایجاد نماید.
- حفظ ثبات اقتصادی، بهبود مؤثریت مصارف عامه و افزایش عواید داخلی به نحوه ثابت و دوامدار تا حدود ۰،۷ درصد تولید ناخالص داخلی تا مارچ ۲۰۱۱ (حمل ۱۳۹۰) با در نظر داشت دستیابی به خودکفایی مالی به مرور زمان. در مورد پالیسی ها و اصلاحات برای تقویت این اهداف هفته گذشته میان حکومت افغانستان و کارکنان صندوق بین المللی پول در یک برنامه سه ساله اقتصادی که توسط اعتبار طویل المدت صندوق بین المللی پول حمایت میگردد، تفاهم صورت گرفت.

صلح، آشتی و ادغام مجدد

۱۳. اشتراک کنندگان از نتایج جرگه ملی مشورتی صلح که از ۲ تا ۴ جون ۲۰۱۰ (۱۲ تا ۱۴ جوزا ۱۳۸۹) برگزار گردیده بود، استقبال نمودند. جرگه مشورتی صلح نمایانگر تمایل جامعه افغان برای حل اختلافات سیاسی خویش بخاطر پایان بخشیدن منازعه میباشد. حکومت افغانستان به تقاضای جرگه مشورتی صلح آگاه بوده که مبنی بر احترام نمودن توسط همه جناح های درگیر به آوردن صلح دوامدار از طریق مذاکرات و تفاهم دوجانبه و بادر نظر داشت ارزش ها و حقوق بشمول حقوق زنان چنانچه در قانون اساسی افغانستان صراحت دارد، و از طریق انتخابات جامع، میباشد. اشتراک کنندگان از ایجاد شورای عالی صلح فراگیر متشکل از زنان و مردان برای طرح پالیسی، تقویت اعتماد سیاسی و بوجود آوردن توافق عمومی قدردانی مینمایند.
۱۴. همچنان اشتراک کنندگان از برنامه صلح و ادغام مجدد حکومت افغانستان استقبال نموده و تائید مینمایند که این برنامه به همه اعضای افغانی مخالفین مسلح و جوامع آنان که خشونت را ترویج نموده، با سازمان های تروریستی جهانی ارتباط نداشته، قانون اساسی را محترم شمرده و در ساختن یک افغانستان صلح آمیز شرکت مینمایند، باز میباشد. جامعه بین المللی به تعهد شان مبنی بر حمایت از این برنامه از طریق صندوق امانتی صلح و ادغام مجدد تأکید نمودند؛ و امید دارند تا شاهد جلسات محلی جرگه های صلح باشند که مشتمل از زنان و مردان در سطح ولسوالی ها و ولایت ها بوده تا عناصر صلح دوامدار را مورد بحث قرار دهند.
۱۵. حکومت افغانستان با شورای امنیت سازمان ملل متحد و جامعه بین المللی در قسمت بیرون نمودن نام ها از لست تعزیرات قطعنامه ۱۲۶۷ شورای امنیت سازمان ملل متحد در یک پروسه شفاف و استوار برشواهد بر اساس پروسیجر ها و مسوولیت های افغانی و بین المللی مصروف کار خواهد بود.
۱۶. براساس تقاضای مردم افغانستان در جرگه ملی مشورتی صلح، حکومت افغانستان متعهد است تا تعداد افراد را که طور خود سرانه توقیف و یا حبس میگرددند کاهش دهد. موازی به آن حکومت افغانستان تعهد نموده تا ظرفیت نهادهای عدلی قضایی را بهبود بخشد تا همچو فیصله ها را اتخاذ و به جرایم جدی رسیدگی نماید. برای سهولت بخشیدن به این پروسه کمیته خاص رهایی افراد توقیف شده ایجاد گردیده و سیستم ها و پروسیجر ها به هدف رهایی توقیف شده گان که به اساس اطلاعات غلط و یا اتهامات بی اساس توقیف گردیده اند، بوجود آمده است.

امنیت

۱۷. اشتراک کنندگان کنفرانس میدانند تلفات افراد ملکی و حفاظت از آنان از اهمیت زیادی برخوردار است و آگاه اند که بیشترین تلفات ملکی از اثر حملات شورشیان بوجود میآید. اشتراک کنندگان تأسف خویش را مبنی بر مرگ هر تبعه ملکی افغان و خارجی ابراز داشته و قوای نظامی افغان و بین المللی متعهد به هدف کاهش در تعداد تلفات افراد ملکی میباشند.

۱۸. اشتراک کنندگان از تعهد حکومت افغانستان در قسمت بدست گرفتن مسوولیت امنیت کلی طور مرحله وار استقبال نمودند. جامعه بین المللی حمایت خویش را از طرح رئیس جمهور افغانستان مبنی بر رهبری و راه اندازی های عملیات ها توسط خود نیرو های امنیتی افغانستان تا ختم سال ۲۰۱۴ (جدی ۱۳۹۳) ابراز نمودند. جامعه بین المللی تعهد نمودند تا در جریان این مدت در تقویت امنیت و کمک های دوامدار در قسمت آموزش، تجهیز و کمک های مالی به نیرو های امنیتی ملی همکاری نمایند تا آنان بتوانند خود امنیت کشور را بدست گیرند. اشتراک کنندگان توافق نمودند تا به مساعی شان برای تأمین انکشاف در ساحات با ثبات ادامه دهند.

۱۹. در چارچوب حاکمیت افغانستان اشتراک کنندگان پلان حکومت افغانستان را که درهماهنگی با "ناتو" طرح گردیده است تأیید نمودند که در این پلان نحوه انتقال مسوولیت امنیتی بر اساس معیارات قبول شده دوجانبه و مرحله وار به افغانها طرح گردیده چنانچه در سند تخنیکی "انتقال" تذکر یافته و به یک پروسه تصمیم گیری مشترک حکومت افغانستان و شورای ناتو به آن توافق گردیده است. جامعه بین المللی تعهد مینماید تا حکومت افغانستان را در قسمت ایجاد شرایط لازم برای انتقال تدریجی و به کمک های خویش ادامه میدهند تا مرحله انتقال را به نقطه برسانند که اردوی ملی افغان و پولیس ملی افغان کاملاً قادر باشند تا امنیت داخلی و خارجی، نظم عامه، تطبیق قانون، امنیت سرحدات افغانستان و حراست از حقوق قانون اساسی اتباع افغان را تأمین نموده بتوانند. حکومت افغانستان و ناتو/آیساف طور مشترک هدف اعلام آغاز جریان پروسه انتقال تا اخیر سال ۲۰۱۰ (جدی ۱۳۸۹) ولایات را مورد بررسی قرار خواهند داد.

۲۰. به منظور ایجاد ثبات و شرایط برای حاکمیت مؤثر قانون، حکومت افغانستان مواد آتی را وعده می نماید:

- تداوم تطبیق استراتژی پولیس ملی افغان و پشتیبانی از طرح پولیس جهت ایجاد یک نیروی قوی و مسلکی، با تمرکز بر اصلاحات نهادی و اداری وزارت امور داخله به شمول تطبیق پلان عمل مبارزه با فساد اداری، و رهبری و انکشاف.
- الی اکتوبر ۲۰۱۱ (میزان ۱۳۹۰) با حمایت مالی و تخنیکی لازم جامعه بین المللی، بلند بردن کمیت و کیفیت نیروی های امنیتی افغان، تا باشد که رقم ارتش ملی افغان به ۱۷۱،۶۰۰ نفر و تعداد پولیس ملی به ۱۳۴،۰۰۰ نفر برسد.
- حمایت از نیروی های ملی امنیتی افغان، با حمایت متداوم مالی و تخنیکی جامعه بین المللی در مطابقت با امکانات مالی حکومت.

همکاریهای منطقه یی

۲۱. اشتراک کنندگان از اهمیت همکاری های منطقه یی جهت رسیدن به کامگاری، صلح و ثبات یاد آوری نمودند، و از تلاش های مشترک اخیر افغانستان و همکاران منطقه یی اش در مبارزه با تروریسم با خاتمه دادن به حمایت، نگهداری و دادن پناهگاه برای تروریست ها و قاچاق مواد مخدر، گسترش ثبات، بالا بردن همکاری های اقتصادی منطقه یی، فرصت های کاری، و رسیدگی به مسایل مربوط به مهاجرین افغان ستایش به عمل آوردند. آنها حمایت خود را برای اهداف و اصول که در اعلامیه ۲۰۰۲ (۱۳۸۱) کابل در مورد روابط نیک همسایه گی، به خصوص اراده مشترک به منظور شکست تروریسم،

افراط گرایی، و قاچاق مواد مخدر، با احترام متقابل به تمامیت ارضی و حاکمیت ملی ارائه گردید، تجدید نمودند. اشتراک کنندگان همچنان بر نیاز هماهنگی بیشتر منطقه‌ی تاکید نمودند و حمایت خود را در قسمت دیدگاه که در اظهارات استانبول مبنی بر دوستی و همکاری در "قلب آسیا" در جنوری ۲۰۱۰ (جدی ۱۳۸۸) که اقدامات منطقه‌ی بی را برای همکاری های منطقه‌ی بی بیشتر با توجه خاص بالای افغانستان پیشنهاد مینماید، ابراز نمودند.

۲۲. اشتراک کنندگان از اجلاس سازمان های منطقه‌ی بی مانند سازمان همکاری اقتصادی، انجمن آسیای جنوبی برای همکاری های منطقه‌ی بی، سازمان همکاری شانگهای، سازمان کنفرانس اسلامی، همکاری اقتصادی منطقه‌ی آسیای مرکزی، کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیا پاسیفیک، و کنفرانس همکاری متقابل و ایجاد اعتماد در آسیا به میزبانی افغانستان به تاریخ ۱۹ جولای ۲۰۱۰ (۲۸ سرطان ۱۳۸۹) دایر گردید، استقبال نموده و توافق این سازمان ها را برای ایجاد پلان هماهنگی سهم منطقه‌ی بی افغانستان، ستودند.

۲۳. اشتراک کنندگان از انعقاد موافقتنامه تجارت و ترانزیت میان افغانستان و پاکستان استقبال نموده و منتظر تطبیق مؤفغانه آن میباشند.

۲۴. اشتراک کنندگان بالای اهمیت موارد ذیل تاکید نمودند:

- بازگشت داوطلبانه، مصئون و تدریجی و با عزت مهاجرین افغان، و حمایت جامعه بین المللی از این روند؛
- ظرفیت اقتصادی منابع طبیعی افغانستان برای ثبات دولت و منطقه، و خوشبختی مردم آن؛
- پروژه های منسجم زیر بنایی منطقه‌ی بی، به شمول حمل و نقل؛ و تشویق سازمان های چند جانبه و همکاران دوجانبه جهت تقویت این پروژه ها، مشتمل بر آنالیز در نظریه همکاری منطقه‌ی بی ارائه گردیده و به کنفرانس کابل پیشکش شده است؛
- سرمایه گذاری در قسمت تمدید خط آهن و ارتباط سرک ها از همسایه های افغانستان، مثلاً از آبادان و چاه بهار به هرات، از زرنج به دلاآرام، از گوادر به قندهار، از حیرتان به مزارشریف و از تورخم به جلال آباد، که از آن استقبال و تقدیر میگردد. افغانستان از جامعه بین المللی دعوت بعمل میآورد تا دهلیز خط آهن منسجم آنرا در سراسر کشور حمایت نمایند؛
- مرکزیت افغانستان در تولید، انتقال و توزیع منابع انرژی.

۲۵. اشتراک کنندگان امیدوار برگزاری کنفرانس بعدی همکاری های منطقه‌ی بی اقتصادی در مورد افغانستان و جلسه تجارتهی همزمان که سال آینده به میزبانی کشور ترکیه دایر میگردد، میباشند که کنفرانس متذکره روی ارتباط منطقه‌ی بی اقتصادی و همکاری بیشتر تمرکز دارد. اشتراک کنندگان از موجودیت مراحل مختلف به هدف تقویت ارتباطات همکاری ها میان کشور های منطقه یاد آوری نمودند که شامل جلسه سه جانبه میان همسایه ها و همکاران منطقه‌ی بی میگردد. حکومت افغانستان و دفتر یوناما، از نشست های مقامات بلند رتبه افغانستان، پاکستان و ترکیه، بشمول نشست استانبول استقبال مینماید. اینها همچنان از نشست های سه جانبه میان افغانستان، پاکستان و ایران استقبال نموده و از این ابتکار سه جانبه حمایت مینماید تا کشورهای همسایه افغانستان در آن شرکت ورزند.

مبارزه با مواد مخدر

۲۶. اشتراک کنندگان از مساعی حکومت افغانستان برای تجدید و بهبود استراتژی ملی کنترل مواد مخدر در سال ۲۰۱۰ (۱۳۸۹) استقبال نمودند؛ این تجدید نمایانگر تأکید خاص بر یک استراتژی همکاری برای تأمین تطبیق و هماهنگی مشترک و مؤثر؛ ظرفیت سازی ارگان های تنفیذ قانون در سراسر حکومت؛ و حمایت از پلان حکومت افغانستان برای ایجاد یک سیستم فعال نظارت بر اهداف قابل پیمایش و متکی به زمان، میباشد. علاوه بر آن اشتراک کنندگان:

- نیت شان را مبنی بر تقویت همکاری منطقه یی و بین المللی اظهار داشتند تا درمقابل تولید، قاچاق و مصرف غیر قانونی مواد مخدر از افغانستان مبارزه بعمل آید. آنان مصمم شدند تا با پشتیبانی از پالیسی ها و اقدامات حکومت افغانستان در مقابل تجارت نامشروع مواد مخدر مبارزه نموده و با کمک کشور های منقطه و سایر همکاران بین المللی تعداد ولایات عاری از خشخاش را افزایش دهند؛

- از تصمیم جهت تقویت همکاری با دفاتر مربوطه سازمان ملل متحد، ناتو، سازمان امنیت و همکاری اروپا، سازمان پیمان امنیت جمعی، و سازمان همکاری شانگهای در عرصه کنترل سرحدات استقبال نمودند؛

- تأیید نمودند که مواد مخدر یک چالش جهانی بوده و مبارزه با آن نیازمند اراده و همکاری بین المللی میباشد؛ بنابراین روی مساعی حکومت بشمول انکشاف زراعت، منع، کاهش تقاضا و ریشه کن نمودن مواد مخدر و بلند بردن معلومات عامه، اصرار ورزیدند؛

- خواستار تطبیق مؤثر قطعنامه ۱۸۱۷ شورای امنیت سازمان ملل متحد (سال ۲۰۰۸) در قسمت مبارزه با انتقال مواد متشکله کیمیاوی برای تولید مواد مخدر در کشور جمهوری اسلامی افغانستان و کاهش در میزان صادرات مواد کیمیاوی به افغانستان در ظرف دوازده ماه گردیدند؛

- از همکاری حکومت افغانستان با کمیته شورای امنیت ملل متحد که به تعقیب قطعنامه ۱۲۶۷ سال ۱۹۹۹ در بخش تطبیق قطعنامه ۱۸۲۲ شورای امنیت ملل متحد (سال ۲۰۰۸)، به شمول تشخیص افراد و نهاد های شامل در فعالیت های تمویلی و حمایتی القاعده و طالبان، مربوط به استفاده طرز العمل های زرع، تولید و قاچاق غیر قانونی مواد مخدر و مواد متشکله مواد مخدر ستایش نموده و خواهان ادامه چنین هماهنگی گردیدند.

اقدامات بعدی: حمایت از مالکیت و رهبری افغانی،

تقویت مشارکت بین المللی

۲۷. اشتراک کنندگان از میکانیزم تقویت شده هماهنگی بین الوزارتی حکومت تحت نام حلقه ها (کلستر) برای اولویت دهی و تطبیق استراتژی انکشاف ملی افغانستان قدردانی نمودند، و در ضمن خوشبین چنین هماهنگی و همکاری دوامدار بین الوزارتی برای رسیدن به برنامه های دارای اولویت ملی که در کنفرانس کابل ارائه گردید، میباشد. آنان تأیید نمودند که بررسی از روند تداوم پیشرفت اقدامات کنفرانس یک امر حتمی میباشد.

۲۸. حکومت افغانستان بالای اصلاح نهاد های ارائه کننده خدمات، تصامیم پالیسی و تطبیق برنامه های دارای اولویت ملی در چارچوب استراتژی انکشاف ملی افغانستان اولویت داده شده، در پلان های کاری صد روزه اش تمرکز مینماید.

۲۹. اشتراک کنندگان همچنان از اقدامات جهت تقویت بورد مشترک نظارت و انسجام در حمایت از نقش آن در پروسه کابل قدردانی نمودند. اشتراک کنندگان توافق نمودند تا بورد مذکور هر چهار ماه جلسه دایر نموده (به حمایت کمیته های دائمی و کمیته های فرعی شان) تا پیشرفت حکومت و جامعه بین المللی را در قسمت دستیابی به تعهدات فوق و کنفرانس جنوری ۲۰۱۰ لندن نظارت و بررسی نمایند. روند کابل شامل جلسات سالانه میان حکومت افغانستان، جامعه بین المللی و جامعه مدنی بشمول آنانیکه خدمات را ارائه میکنند، بوده تا نورم ها و معیارات را برای حسابدهی دوجانبه فراهم نماید. با استفاده از منابع موجود، حکومت و جامعه بین المللی توافق نموده تا مصارف خود را بالای پروژه ها و برنامه های طرح شده تمرکز دهند. حکومت افغانستان و جامعه بین المللی همچنان توافق نمودند تا مصارف شان را بالای پروژه ها و برنامه های با طرح خوب تمرکز دهند. حکومت افغانستان و جامعه بین المللی همچنان نیت و قصد شان را ابراز داشتند تا در سطح وزرای خارجه نشست های سالانه داشته و پیشرفت دوجانبه در مورد تعهدات را بررسی و اولویت های جدید افغانستان را به عنوان بخش از پروسه کابل در نظر گیرند.

۳۰. حکومت افغانستان متعهد است تا پلان هایشرا برای نتایج و بودجه های متوقع برای برنامه های ملی که نشان دهنده اهداف ۶ و ۱۲ ماهه همچنان ۳ و ۵ ساله بوده، بیشتر انکشاف دهد تا مدیریت و حسابدهی مؤثر تأمین گردد. اهداف عمده معین شده از لحاظ زمانی در این اعلامیه تذکر داده شده است. اشتراک کنندگان از تطبیق پلان مدیریت مالی عامه حکومت افغانستان حمایت نمودند.

۳۱. اشتراک کنندگان بر اهمیت برگذاری انتخابات شفاف، جامع و با اعتبار شورای ملی در خزان سال جاری تاکید نموده و اشتراک کاندیدان و رأی دهندگان زن و مرد را تشویق نمودند و حکومت افغانستان خود را در تامین این اهداف متعهد و از حمایت جامعه بین المللی قدردانی مینماید.

۳۲. سهم گیری وسیع حکومت و سازمان های بین المللی در سطح عالی در کابل نشانه اعتماد به آینده افغانستان و پیام امید و تعهد به مردم افغانستان میباشد. با ابراز قدردانی از این نشانه حمایت دوامدار، حکومت افغانستان وعده میکند تا نقش خود را در انجام تعهدات خود ایفا نماید.